

27. maj. 1975

FAKTA

Dato:
27. maj. 1975

Sidetæl:
Notes 75 bd 4 s. 10-18

Paris 27-5-75.

Når skal Bodil
rejse igen efter hvem at
have været hjemme,
en uge, det kan jeg selv
følge med meget bed af.
Såmedens kan jeg godt
se at det er en sværhed
at jeg bliver over at skulle
være alene og straks venter
mig i ro og af selv med-
tænksomhed.
Hvad er jeg egentlig bød
af? Al Bodil rejser eller
skal jeg skal være alene?
Det er nok mest dette:
at man bryder mig at
skulle være alene - at
mit selvtvært er så lidt
værd. For at fællesskab
mellom os er så stærk jo ikke,
hvis det nærsinde har
været blot lidt til at,

Så er det i hvert fald helt
forsvundet mig - det er vel
også en værdi som af det
jeg har så svært ved at
læse. Udover er us venty-
-hed og det us bryde har
vi i det meget fælles udvæ-
relse det at det vil være
fuldt til hinanden som har
blev sammen i små styk-
er.
Hvis jeg virkelig dygt er -
værdt det så ville jeg
blive drængt til at have
shilling til om jeg fortsat
kunne bryde mig - og Bodils
til værdse på så svært at
opværdt, stille det spørgs-
-mal om det vilde at
at spilde begge vores
liv - det der er det
af det.
Det spørgsmål vil jeg

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

nødt til at stille for sig trin-
-ges. Jeg vil at bryde den
min med som jeg har
brydet op om min tilvæ-
-relse, eller sagt på en anden
måde, jeg vil gerne vide om
hvordan jeg kan lide det ~~ikke~~
mere, bare lade det gå
som det bedst kan. Men
må du se at standpunktet
og det her, jeg vil hellere
over mig for. Jeg støder
sine egne på mig, hvis de
bliver for besværlige - jeg
-er på dem.
Ved at Børstet min vens-
i som ~~går~~ ~~til~~ i et ualmindligt
hvert en situation som
ligger permanent latent i
helt vores fælles tilværelse.
Man kan fortsætte på dette

opendigt?
Særligt sættes min
selv med tiden ved i fremtiden
ved samlet af et andet
menneske, jeg kan have
et fælles brud med.
Hvorfor er det aldrig lyf-
-tes mig? Det er jo det
i det liggende for, selv om
jeg betaler mig selv det
med sætte i det, så har
et så stort fælles brud altid
skulle trædes på mine
betragtninger. Det er jo egent-
-lig selv i det et fælles brud
jeg ser, men en person
der hellere af at deles ind-
-vender sig under mine
indtænder og med talte berov.
Det er jeg betaler mig
over for at det, ville der
lykkes mig at træffe en
person af det andet ligner

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

der synes jeg er så ene-
stående i at hun vil
være alt for mig - det
jag ikke kan være
med Borte f. eks. rejse
på mig det er at jeg
trængte til at vide at
jag ikke udledes ikke
er enestående - at ingen
- mig er mere synd for
mig end for alle andre
mennesker.
Den situation jeg sidder
i er selvfølgelig på næsten
alle led og blandt konse-
-kvensen af dette blev
jag hele livet her skulle
til mine omgivelser om
at blive elsket.
Det er også prisen jeg må
betale for realiseringen af
min drøm om at for

i fremtiden - prisen er, at
Bortil ikke kan lide at
være her - at vi er blevet
næsten totalt isolerede - og
at vi ikke, i vores ret
høje alder, har et fast ud-
gangs punkt og tilhørssted
- det andre kalder et hjem.
Det kan handle i hele situa-
-tionen er dog min selv-
-medlidenshed - det at jeg
synes det er at så
synd for mig. Det kan
godt være det næste sel-
-v synd for mig, men
det ændrer jo intet ved
situationen eller den kæmpe-
-gøring at hvad enten
jag vil eller ej så
må jeg nu betale reg-
-ningen. Jeg vil altså
have at det skal være

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Serligt meget sagnet for mig
at meten jeg skulle man
i loka kunne gøre noget
så det endt over for - men hvad
hjelper det, man gør det
alligevel. Situationen er
den den er, helt uaf-
hængig af om der er
selv med lidenskab eller ej.
Fordi jeg i loka vil se
kendsløshedsregne i øjnene
i loka vil se at den er
resultatet af en lang
række handlinger, ikke
måske rettere, men på
håndtøjs.
Jeg har absolut været util-
del for alle og det må
den jo for eller senere be-
handles en pangs for.
Jeg sidder her for at for-
-spejle et unuhyggeligt situation
for at jeg nogen kunne betur-
-hed over den, men det er
et meget stort spørgsmål
om det er over noget
som helst om en sådan
forståelse også gøre til
at man bliver i stand
til at have sig og over
den - det er frivilligt.
Skriv om jeg forstår hvad
det er der sker her jeg
studier ondt af mig selv,
synes stadig jeg bliver
hurtigt og hurtig forberedt be-
-handlet.
Så må jeg jo have
ondt af mig selv i melle
jeg bliver borte af det.
Det drejer sig jo slet ikke
om den tre enkelte at handle

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Situation, men om en
gen nem kvinde te kubitel
hos mig. Dette at jeg ikke
kun overvinde den be-
-røstning af mig selv
som noget skønt, som
et man næste med specielle
og selv følelige følelser
til livet - som en der
stret tager ~~et~~ ansvar
hans egen tid. D. h. v. disse
krav, ikke opfyldt bliver
jag fornøjet på hele verden
/ alle valte mig i selv -
-med den tid ved at
i tager at i nogen afsked
i nogen tager sig af mig
at i nogen er en skide
interesserede i hvordan jeg
har det.
Til vore som vil ikke vide
af trænen A. Madsen og

A. Madsen vil til opsigelse
ikke forude brugsstedet.
Altså dette kun i 3 indse,
men a ben bare i alle til-
-shætte til et og et andet
Si den, det end mig i alle
er lykkedes mig at tage
konse kvinden af det i med
/ at tage konse kvinden i alle
- mig selv i med, men glæn-
-mer at til tage kun
hvis der ikke skal afjes
noget på den, kun hvis
de 2. forældre med min
egen be huse by kad.
Min til vorelse har altid
varet truslet på sløj ordet.
det går nok, hv beft.
/ 50 beklager mig når
der ikke op, uden at
kanke på at det er i alle
netop fordi jeg ikke gad

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

gjøre noget for at det
kunne gå.
Tav et en helt eksempel
savn i alle her noget med
den aktuelle situation
at skabe: is påstr som
et helt fulberetelse samu-
-tenum, og sig til mig
sagt at, nu nu is fornuft
holde op med at ryge,
man is dem på studiet
videre - for det gør sig
mht - ja det går indtil
regningen skal betales i
form af lange løst, blod-
-tryk, hjerte-lyst.
Og så den for-paltes det
og sig med hele min
til vore - det går indtil
ind til det sidste går
mere sig begrundet is at
vide. Is har jo lange
vist at Bodil i alle kunne
fordrage at være her, og at
is godt is også var på
is det, men is her båret
den ene dag is efter den
anden uden at gøre in-
-aktiv til en forandring
hele tiden struktureret det på
mig holdt det kan med
det resultat is sidde
med i dag at Bodil
rejser til is ikke efter at
have været for en uge og
is fringes til at være alone.
Is kunne godt lide at
vide hvad der skal til
for at komme ud over alle
brugskatte, hvad en vil
det være muligt for mig
at smage mig for
at smage mig?
Is for i alle den der
med i alle-handling is

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

an vendte i min situation
den undskyldte i alt for
høj grad min fordoms
til at lade mig selv flyde.
Så er jeg mere tilbøjelig
til at høre på en indsats
for at befri sig for
-vilde min mycellesom.
Dette med at jeg vil
vil give afkald på my-
-delser og jo et dømt
helt ved at bryde stunden
man vil ~~vil~~ blive ved
morsom, brogl i mødet be-
-sluttede mig.
Jeg vil ikke give afkald
på den mycelle det er
at nyge, til forts for at
det meget nemt kan
høste mit helbred - ja mit
liv.
Jeg vil ikke give afkald
på den seltsomme mycelle

sehr om om stunden hedder
dringe mig til helheden
Så pinner der en helhed
mig og indlæses, en person
-men tilstede værende be-
-vejelse med Bøddel for
at være usaglig til dem
af helheden - jeg vil have
afse - sehr om jeg vil
kan jeg det - og det er vel
-malt smag for mig.
Jeg vil ikke give afkald
hver dag for det er ingen
mycelle selv om jeg ved at
det er i hell for mit
helbred og vel bryndende.
Det er ingen mycelle selv
at skulle søge for sin
malt, bl. a. der er jeg
sær om Bøddel og for
Jeg vil have mulighed
skat være en mycelle
men uden besvær for mig

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Selv.
Jeg vil ikke give afkald
på den nydelser at se
Hansens selvom jeg ved
Børst, i alle byder sig om
der, og at det simpelt-
hen for mig selv og en
indledig forurening.
Jeg vil ikke give afkald
på den nydelser det er
at male selv om det
stræber mig dagligt prælle-
mer og i vilde by heden
af holdet mig, på et kom-
me ind i, for den anden
som jeg ønsker at komme
ind i, men som bliver
at jeg give afkald på
den ren sansuelle nydelser
det er at smage med
fjerne.
Bare jeg kan nyde det

sig gør det ikke noget
at det er på bestanden
af alt andet, ja endstalt
hvis det stalle sig i indvæn-
de i vejen for at redde
der vil være som jeg om-
sker mig.
Jeg vil (som beklager)
ikke nyde, men nyde.
Hvis jeg kan se det
ind i, en ord det her
jeg meget vil være vundet.
Hvis jeg kan se gøre
nogen til brude for at
jeg i alle hvide, ligesom vil
at gøre det (nyde det)
ville jeg være et godt
stykke på vej.
Det som hjælper er at
jeg driver mit i arbejder
samt mig kan med den over-
bevisning at mit i

er helt overflødig.
7^o skal i i kassen om
mål og lys lige så lidt
for mit is som alle
veder og alle mennesker
går det.

Paris 30-5-75.

Det er med den
som i tid med is for livet
arbejde med disse over
beholdninger - hvor for?
Fordi is har en fornuft
af at is det er at styre
en vej, at du udenom
de oprindelige problemer.
7^o er mælt - det er helt
i orden, men det oprindelig
is gør med på is for
sprækket og en oprindelig
og når det forholder

Sig siden blev det blot
end nu en lidt som alle
variation af mælt. Det er
7^o her i mælt, mere mælt
- Da ungen, fordi mælt, men
der nu bedre på andet
og mere end mælt om
Om mælt om (Serpent - Str-
- Juice).

Man bemærker en flade
de variationer hvor med
denne handling kan ud-
føres is - efter. Hvis den op-
- nemligning, det er svært
at forstå sig nye. Derfor
kan det ikke være den
handling i sig selv der kan
danne udgangspunkt, der
må være det andet.
Hvor meget is end har
for sig med disse be-
overholdninger at end og at
ende i valget mellem